

คำสั่งกระทรวงการคลัง
ที่ ๒๓๗๐ / ๒๕๖๕

เรื่อง เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย
ของ บริษัท ไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน)
ตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

ตามที่บริษัท ไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน) ได้ยื่นคำขอลิขประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย
ต่อคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คณะกรรมการ) ซึ่งคณะกรรมการได้รับ
คำขอลิขประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัทไว้ และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลา
ให้บริษัทถือปฏิบัติก่อนเลิขประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ซึ่งในระหว่างที่บริษัทมีการดำเนินการเพื่อ
เลิขประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย บริษัทได้มีการยืนยันมาโดยตลอดว่าจะดำเนินการตามมาตรา ๕๗
แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาให้บริษัท
ถือปฏิบัติก่อนเลิขประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามที่คณะกรรมการกำหนด รวมถึงได้มีการยื่นขอผ่อนผัน
ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง มาตรการสำหรับบริษัท
ประกันวินาศภัยที่มีค่าสินไหมทดแทน COVID-19 ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา
๒๐๑๙ (COVID-19) พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อให้บริษัทสามารถประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต่อไปได้จนกว่าจะได้รับ
อนุญาตให้เลิขประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริงว่าในการดำเนินการตามกระบวนการ
ขอลิขประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย บริษัทได้เสนอขอให้ผู้เอาประกันภัยรับคืนเบี้ยประกันภัยตามกรมธรรม์
ประกันภัย COVID-19 เต็มจำนวน และยกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยโดยความสมัครใจนั้น มีผู้เอาประกันภัย
แสดงความประสงค์เข้ามาในระบบของบริษัทประมาณ ๔๐,๐๐๐ ราย แต่บริษัทสามารถตกลงยกเลิกกรมธรรม์
ประกันภัยและคืนเบี้ยประกันภัยตามความประสงค์ของผู้เอาประกันภัยได้เพียงประมาณ ๓๔,๐๐๐ ราย
เพราะปัญหาด้านประสิทธิภาพของระบบและระยะเวลาที่จำกัด นอกจากนี้ บริษัทได้ออนกรมธรรม์ประกันภัย
ประเภทอื่นไปยังบริษัทประกันวินาศภัยอื่น ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕ บริษัทมีหนังสือแจ้งว่า
ไม่สามารถดำเนินการตามเงื่อนไขตามคำขอลิขประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัทได้ จึงขอให้
คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควรโดยเร็วเพื่อประโยชน์ในภาพรวม ทั้งปรากฏหลักฐานต่อ
นายทะเบียนว่า บริษัท ไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน) มีฐานะและการดำเนินการ ดังนี้

(๑) มีฐานะการเงินไม่มั่นคง โดยมีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สิน จัดสรรเงินสำรองตามมาตรา ๒๓
แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด และ
จัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและภาระผูกพันตามมาตรา ๒๗/๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย

พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่เพียงพอตามที่กฎหมายกำหนด มีสินทรัพย์สภาพคล่องไม่เพียงพอสำหรับการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน และปรากฏว่าอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่ำกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด ทำให้ไม่สามารถมั่นใจได้ว่าบริษัทมีความสามารถในการชำระหนี้ตามภาระผูกพันที่มีต่อผู้เอาประกันภัยหรือประชาชนได้นอกจากนี้ ยังได้รับแจ้งจากบริษัทว่าผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัทมีมติที่จะไม่สนับสนุนเงินทุนโดยยังไม่ได้มีเอกสารรายงานประชุมยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษร จึงยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงชัดเจนในเรื่องการเพิ่มทุน หรือแนวทางการแสวงหาเงินทุนหรือแหล่งเงินทุนของบริษัท

(๒) จ่ายค่าสินไหมทดแทนล่าช้าอันเข้าข่ายเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ถือว่าเป็นการประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๔๔ และประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการชดใช้เงินหรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๕๔ รวมทั้งยังคงมีจำนวนค่าสินไหมทดแทนคงค้างจำนวนมากจนส่งผลกระทบต่อฐานะและการดำเนินการของบริษัท ตลอดจนชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของธุรกิจประกันภัย

(๓) บริษัทไม่บันทึกรายการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัย COVID-19 ในสมุดทะเบียนค่าสินไหมทดแทน และสมุดบัญชีของบริษัทเป็นจำนวนมาก ซึ่งตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ต้องลงรายการในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท ไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่มิเหตุอันจะต้องลงรายการนั้น

จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏหลักฐานดังกล่าว นายทะเบียนด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ตามมติที่ประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกคำสั่งนายทะเบียนที่ ๔/๒๕๖๕ เรื่อง ให้บริษัทไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน) แก้ไขฐานะและการดำเนินการตามที่นายทะเบียนกำหนด และหยุดรับประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ภายหลังจากที่นายทะเบียนได้ออกคำสั่งข้างต้น ได้ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

(๑) ฐานะการเงินและการดำเนินงาน ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕ บริษัทมีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สิน จำนวน ๑๒,๔๙๖.๗๔ ล้านบาท จัดสรรเงินสำรองตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ครบถ้วน จำนวน ๒,๙๙๑.๒๒ ล้านบาท จัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและภาระผูกพันตามมาตรา ๒๗/๔ ไม่เพียงพอ จำนวน ๒,๗๗๒.๖๗ ล้านบาท ประกอบกับ ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๕ บริษัทมีสินทรัพย์สภาพคล่องที่ไม่ติดข้อจำกัดในการใช้ จำนวน ๐.๖๔ ล้านบาท และมีค่าสินไหมทดแทนค้างจ่าย จำนวน ๑,๘๙๙.๖๔ ล้านบาท เมื่อพิจารณาจากฐานะการเงินของบริษัท แสดงให้เห็นว่า บริษัทไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะสามารถจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยให้ครบถ้วน

ภายในเวลาที่กรมธรรม์ประกันภัยและกฎหมายกำหนด และไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ตามสัญญาประกันภัยที่บริษัทมีภาระผูกพันที่มีอยู่กับผู้เอาประกันภัยได้ และจากการที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยได้สอบถามและติดตามความคืบหน้าจากบริษัทเกี่ยวกับการแก้ไขฐานะการเงินให้เพียงพอต่อภาระผูกพัน และให้มีอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนเพียงพอตามที่กฎหมายกำหนด โดยขอให้บริษัทพิจารณาและเสนอต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทเพื่อทบทวนการเพิ่มทุนจดทะเบียนและทุนชำระแล้วของบริษัท รวมถึงขอรับการสนับสนุนทางการเงินจากผู้ถือหุ้น ซึ่งบริษัทได้มีหนังสือที่ กก ๑๑๖/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๕ และหนังสือที่ กก ๑๑๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ แจ้งต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยถึงการไม่สนับสนุนด้านการเงินจากผู้ถือหุ้นใหญ่และสถาบันการเงินตามที่บริษัทร้องขอ พร้อมนำเสนอมติที่ประชุมคณะกรรมการของบริษัทพันธกิจมั่นคง จำกัด ผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัท ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ ซึ่งมีมติเป็นเอกฉันท์ไม่ให้การสนับสนุนทางการเงินเพิ่มเติมแก่บริษัทตามที่บริษัทเสนอ อันเป็นการยืนยันได้ว่าบริษัทไม่มีแหล่งเงินทุนที่จะสามารถมาเสริมสภาพคล่องอีกต่อไป อีกทั้ง ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๕ บริษัทมีสินทรัพย์สภาพคล่องที่ไม่ติดข้อจำกัดในการใช้ จำนวน ๐.๖๔ ล้านบาท ซึ่งไม่เพียงพอต่อการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ค้างจ่ายอยู่จำนวน ๑,๘๘๙.๖๕ ล้านบาท แม้สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยจะพยายามอย่างเต็มที่ในการจัดให้บริษัทรวบรวมทรัพย์สินและนายทะเบียนได้อนุญาตให้นำทรัพย์สินของบริษัทออกจำหน่ายเพื่อนำเงินมาชำระค่าสินไหมทดแทนหรือคืนเบี้ยประกันภัย แต่ทรัพย์สินที่รวบรวมได้และเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินก็ไม่เพียงพอที่จะนำมาชำระค่าสินไหมทดแทนหรือคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ บุคคลผู้มีสิทธิเรียกร้องหรือผู้ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยได้ทั้งหมด จึงแสดงให้เห็นว่า บริษัทไม่สามารถแก้ไขฐานะการเงินและสภาพคล่องได้ ตามคำสั่งของนายทะเบียนที่ ๔/๒๕๖๕ เรื่อง ให้บริษัท ไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน) แก้ไขฐานะและการดำเนินการตามที่นายทะเบียนกำหนดและหยุดรับประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงแสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่า บริษัทมีฐานะการเงินไม่มั่นคงซึ่งหากประกอบธุรกิจต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน ตามมาตรา ๕๙ (๑) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) บริษัทมีการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือประกาศที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ต้องจ่ายโดยไม่มีเหตุอันสมควรซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน ตามมาตรา ๕๙ (๒) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนี้

(ก) บริษัทไม่ได้ตรวจสอบและบันทึกรายการทางทะเบียนแสดงรายการค่าสินไหมทดแทนในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชี ให้ถูกต้องครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิเหตุอันจะต้องลงรายการนั้น อันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และปัจจุบันยังคง

ไม่ได้บันทึกรายการค่าสินไหมทดแทนตามบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวและคำสั่งนายทะเบียนเป็นจำนวนมากกว่า ๑๙,๕๘๖ กรมธรรม์ประกันภัย ทำให้ไม่สามารถประเมินได้ว่าบริษัทมีฐานะการเงินและการดำเนินงานที่มั่นคงเป็นไปตามหลักเกณฑ์การดำรงเงินกองทุนและสินทรัพย์สภาพคล่อง การจัดสรรเงินสำรอง การจัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและการระดมทุนตามสัญญาประกันภัยกำหนด

(ข) บริษัทไม่จ่ายค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์บุคคลผู้มีสิทธิเรียกร้องหรือผู้ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กรมธรรม์ประกันภัยและกฎหมายกำหนด ซึ่งเป็นการประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ต้องจ่ายโดยไม่มีเหตุอันสมควร อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบข้อ ๓ (๕) แห่งประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ถือว่าเป็นการประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๔๙ และเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอใช้เงินหรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยและประชาชน หากให้บริษัทประกอบธุรกิจต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน ในวงกว้างมากขึ้น

(ค) บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ เงินสำรองค่าสินไหมทดแทน และเงินสำรองอื่น ไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ เงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทน และเงินสำรองอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๕๔

(ง) บริษัทจัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและการระดมทุนตามสัญญาประกันภัย ไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๗/๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การจัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและการระดมทุนตามสัญญาประกันภัย และการฝากสินทรัพย์ไว้กับสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

(จ) บริษัทไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัท อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง มาตรการสำหรับบริษัทประกันวินาศภัยที่มีค่าสินไหมทดแทน COVID -19 ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID -19) พ.ศ. ๒๕๖๔

จากข้อเท็จจริงและหลักฐานที่ปรากฏดังกล่าว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า บริษัท ไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน) มีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สิน จัดสรรเงินสำรองตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด และจัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและภาระผูกพัน ตามมาตรา ๒๗/๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่เพียงพอตามที่กฎหมายกำหนด มีสินทรัพย์สภาพคล่องไม่เพียงพอสำหรับการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน มีอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่ำกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด รวมถึงผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัทไม่ให้การสนับสนุนทางการเงินเพิ่มเติม ซึ่งเป็นการยืนยันได้ว่าบริษัทไม่มีแหล่งเงินทุนที่จะสามารถมาเสริมสภาพคล่องได้อีกต่อไป แสดงให้เห็นว่าบริษัทมีฐานะการเงินไม่มั่นคงและไม่เพียงพอต่อภาระผูกพัน ประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ต้องจ่ายโดยไม่มีเหตุอันสมควร อันเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติ แห่งกฎหมายหลายประการ กรณีจึงเห็นได้ว่าบริษัทไม่มีความสามารถและความพร้อมที่จะรับประกันภัยและ ประกอบธุรกิจประกันภัยได้ต่อไป ถ้าให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต่อไป จะทำให้เกิดความเสียหายต่อ ประชาชนหรือผู้เอาประกันภัย ตลอดจนความน่าเชื่อถือของธุรกิจประกันภัย ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความ ในมาตรา ๕๙ (๑) (๒) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังจึงมีคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัท ไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน) และหากบริษัทไม่เห็นด้วยกับคำสั่งนี้ มีสิทธิเสนอคำฟ้องยื่นต่อศาลปกครองกลางภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายอานอม เต็มพิทยาไพสิฐ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง